

nl70

GRATIS

WWW.NL70.NL

Tweewekelijks uitmagazine voor Den Haag e.o.

WO 28 MRT - DI 10 APR 2007
nr. 7 jaargang 2

CHIPZ
THE LAST 5 YEARS
CULTURALIS
HAAGSE MUZIEK DRIEDAAGSE

WIN

**EN
VERDER**

STAD
**Allemaal
beestjes**

MUZIEK
Frank Boeijen

NACHT
Dj Roog

AGENDA

Spike

vordt volwassen

DI-RECT wordt in rap tempo volwassen. Een nieuw album, een serieuze theatershow én de eerste echte groeistuip markeren een nieuwe fase voor de Haagse band. Gitarist Spike: 'DI-RECT heeft muzikaal en persoonlijk de grootste stap ooit gemaakt.'

TEKST: BRIGITTE VAN DER BENT / FOTO'S: MICHEL PORRO

'Muziek is mijn drug

DI-RECT heeft spannende tijden achter de rug

"Ja, toen we terugkwamen van *Road Rally* wilden Bas, Jamie en ik er weer vol tegenaan. Maar Tim had in Amerika een hoop dingen voor zichzelf op een rijtje gezet en was een andere kant op gegaan. Het kwam erop neer dat we DI-RECT met z'n drieën aan het doen waren. Maar we hebben het uitgepraat en ik ben heel blij dat Tim de band nog steeds op één heeft staan. Als Tim wegvalt, of Bas, of Jamie of ik, dan is er geen DI-RECT meer. De chemie tussen ons vieren houdt de boel bij elkaar."

Jullie verhaal blinkt als een boybandsprookje...

"Hé, het verboden woord, haha. Nee, maar kom niet aan m'n bandje. Vroeger kon ik me echt heel druk maken als mensen zeiden dat DI-RECT alleen leuk is voor tienermeisjes. De band is mijn alles. Ik word alleen een beetje moe van alle mensen die een vooroordeel over ons hebben. Leer ons een beetje echt kennen! Luister naar ons nieuwe album en oordeel dan pas. Hier in Nederland vinden punkers ons te commercieel en *not done*, terwijl dat soort gasten in Amerika onze muziek heel vet vond. Daar beoordeelden ze ons puur op de muziek. Dat vind ik het mooiste compliment. We zijn heel jong begonnen en kregen daardoor hier in Nederland meteen het stempel 'jong bandje'. En om dan weer uit dat hokje te komen is echt een zware klus."

Was je zenuwachtig voor de reacties op jullie nieuwe album?

"DI-RECT heeft muzikaal en persoonlijk de grootste stap ooit gemaakt. Het is daardoor een heel diverse plaat geworden. Ik heb zelfs het gevoel dat dit het sterkste album is dat we ooit hebben gemaakt. Maar ik hoop dat het publiek dat ook vindt."

Is er op het nieuwe album iets van jullie bijna-breuk te horen?

"A *Whole New Era* is geschreven met het gevoel van een nieuwe start. In die sfeer is ook *A Good Thing* geschreven. We zijn hier sterker uitgekomen. Als dat hele gedoe niet was gebeurd, dan had de plaat nooit zo geklonken als nu."

Hoe heb je *A Good Thing* geschreven?

"Het was er ineens. We hadden net een track opgenomen voor het nieuwe album en zaten een beetje te chillen. Ik speelde wat op een akoestische gitaar. In een andere ruimte zat Bas de track terug te luisteren. Hij hoorde me spelen en vond het zó tof klinken dat hij het heeft opgenomen. Ik heb nog nooit zo snel een liedje geschreven. De mooiste liedjes schijnen het snelst te komen. Ik geloofde daar nooit in, want waarom zou je er geen twee maanden over kunnen doen? Maar dit pikte ik zo uit de lucht met mijn antenne."

Is er een bestaand nummer dat jij had willen schrijven?

"Oh ja, echt heel veel, er is zoveel mooie muziek. Zoals *Sunday morning coming down* van Johnny Cash. Maar *Everlong* van de Foo Fighters is ook een waanzinnige track. Als ik die had geschreven, dan was ik nu binnen. En dan heette ik Dave Grohl en was ik de allerfucking coolste gast op de hele planeet, haha."

Wat was de beste tip die je van een collega-muzikant hebt gekregen?

"De kunst van het weglaten. Ik denk dat ik er nu pas achter ben wat Dinand (Woesthoff; red.) daarmee bedoelde. Voorheen zochten we altijd

'Op het podium ga ik net zo uit m'n dak als thuis of in de kroeg.'

iets vets om het refrein aan te dikken: daar nog wat synthesizers, daar wat strijkers. Maar als je dingen weglaat, moet je het maximale uit je instrument en jezelf halen."

Alles draait bij jou om muziek. Ben je niet ook weleens gewoon Frans in plaats van Spike?

"Nee, zelfs m'n ouders en m'n zus noemen me Spike. Dat was eerst uit praktische overwegin-

Frans 'Spike' van Zoest

Geboren: Den Haag, 28 mei 1984

Opleiding: Havo

Carrière: In 1999 richtten gitarist Spike, Jamie Westland (drums), Tim Akkerman (zang) en Bas van Wageningen (bas) DI-RECT op. In 2000 verschijnt hun eerste demo. De single *Just the way I do* wordt opgepikt door Rob Stenders en uitgezonden op 3FM. Daarna tonen verschillende platenmaatschappijen hun interesse in de band en krijgen ze een contract bij AT Productions, de maatschappij waarbij ook Anouk en Kane zitten. Dan gaat het hard: DI-RECT toert mee als voorprogramma van Kane en speelt onder andere op Pinkpop, Lowlands, Noorderslag en Parkpop. In 2003 wint de band met *Adrenaline* twee TMF-Awards voor beste rockgroep en beste videoclip. In 2006 toert DI-RECT met het programma *Road Rally* door de VS en overleeft de band na terugkomst een bijna-breuk. Nu toert het viertal langs de theaters en begin maart hebben zij een nieuw album uitgebracht.

Discografie: Discover (2001), Over the moon (2003), All systems go (2005), DI-RECT (2007).

gen, want mijn pa heet ook Frans. Maar er is ook geen verschil tussen Frans en Spike als persoon. *What you see is what you get*; op het podium ga ik net zo uit m'n dak als thuis of in de kroeg."

Wat maakt je happy?

"In mijn linkerhand een gitaar en rechts een mooie vrouw. Dan ben ik echt gelukkig."

Nog steeds last van opdringerige tienerfans?

"Nou ja, last... als je vijftien bent en er staan allemaal chicks voor het podium die leuke dingen met je willen doen, dan is dat niet verkeerd. Maar dat is zeven jaar geleden en gelukkig is dat publiek met ons meegegroeid. Je groeit als persoon en als muzikant, je wordt volwassener. Dan is het heel fijn als je publiek ook meegroeit, zodat het geen Doe Maar-verhaal wordt: dat je op de dertigste nog steeds voor zestienjarige fans staat te spelen. Begrijp me niet verkeerd hoor, iedereen mag naar ons optreden komen.

Bij onze theatershow gaat het publiek onwijs d breedte in. De drempel is lager voor een ouder doelgroep, de dertigplussers."

Is het anders om voor een ouder publiek te spelen?

"Ja, zij hebben een houding van 'laat maar een zien wat je kunt.' En dat doen we ook. De eerste drie kwartier is de show akoestisch en easy. Maar de tweede set is pure rock-'n-roll. Het is t als je die kritische gasten helemaal uit hun plaat ziet gaan. Spelen in een kleine zaal is trouwens echt kicken. Tuurlijk zijn grote festivals te gek, maar persoonlijk hou ik meer van kleine, zwerterige clubs. Ik wil het publiek voelen. Ik wil het liefst dat ons zweet elkaar raakt..."

Waarom geeft dat zo'n kick?

"Tja, mensen vragen weleens aan me of ik aan de drugs zit, zo los ga ik op het podium. Maar muziek is mijn drug. De chemie tussen het publiek en mij *lift* me helemaal op. Van een volle zaal krijg je zoveel energie! Het is een spel over en weer. Want van mijn energie gaan zij ook we stuiten en andersom. Dát gevoel is voor mij rock-'n-roll."

Was het dan niet wennen om in een theater te spelen?

"Ja, want het is echt een totaal andere wereld dan clubs en festivals. We wisten van tevoren niet hoe het zou uitpakken. Misschien zou het wel helemaal nergens op slaan, wij in een theater en akoestisch... Ik dacht eerst 'Jesus, moet ik drie kwartier lang stil op een stoel gaan zitten? wil los!' Maar het is puur muziek maken: we zijn heel geconcentreerd met ons instrument bezig. Het is wel even wennen, voor ons én voor onze fans. Het is een heel andere manier van spelen, intenser, heel gedisciplineerd en intiem."

Zie je het al voor je, jij als zestigjarige rocker?

"Haha, nou nee... een oude Spike die stuitert op een podium staat. Ik heb het niet zo op oude muzikanten die even hun kunstje doen om geld te verdienen. Maar aan de andere kant begrijp ik het ook wel. Als je muziek in je aderen hebt, wil je gewoon blijven spelen. Muziek zal nooit mee uit me gaan. Ik zou gek worden als ik mijn twee passies - muziek maken en in oude Amerikaanse rijden - niet meer zou kunnen uitoefenen. Zolang mijn twee handen het blijven doen, zal ik met muziek maken bezig zijn. Of dat nou succesvol of niet, daar gaat het niet om. Het gaat erom dat ik de vrijheid heb om de muziek te maken die ik wil. Zolang ik die vrijheid heb, zal ik niet stoppen. Dat zit gewoon in mijn bloed. Als ik een week niet optreed, word ik gek. Vakantie, wat is dat? Hahaha..." ■

INFO

DI-RECT Theatertour. Maandag 2 april, Rijswijkse Schouwburg. Uitverkocht.